

- сума повернених коштів підзвітною особою у касу підприємства Дт 301 Кт 372;
- сума повернених коштів підзвітною особою на розрахунковий рахунок підприємства у банку Дт 311 Кт 372.

Підводячи підсумок, можна відмітити, що процес організації обліку з підзвітними особами є невід’ємною частиною функціонування підприємства, складається зазвичай із шести етапів, проводиться в обліку за допомогою субрахунку 372 і для ефективного його ведення має бути зазначений за усіма необхідними елементами у Наказі про облікову політику підприємства.

Список використаної літератури

1. Податковий кодекс України [Електронний ресурс]: Закон України № 2755-VI від 02.12.2010 р. (зі змінами та доповненнями від 27.02.18 р.). – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>. – Назва з екрана.
2. Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні [Електронний ресурс]: Закон України № 996-XIV від 16.07.1999 р. (зі змінами та доповненнями від 01.01.18 р.). – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>. – Назва з екрана.
3. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [Електронний ресурс]: Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73 (із наступними змінами та доповненнями). – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>. – Назва з екрана.
4. Про затвердження Інструкції про службові відрядження в межах України та за кордон [Електронний ресурс]: Наказ Міністерства фінансів України від 13.03.1998 р. № 59 (зі змінами та доповненнями від 15.09.17 р.). – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0218-98>. – Назва з екрана.
5. Про затвердження форми Звіту про використання коштів, виданих на відрядження або під звіт та Порядку його складання [Електронний ресурс]: Наказ Міністерства фінансів України від 28.09.2015 р. № 841 (зі змінами та доповненнями від 19.04.16 р.). – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z1248-15>. – Назва з екрана.

Ю. О. Горбатюк

студ. IV курсу

спеціальність «Облік і оподаткування»

Науковий керівник: ст. викл. Л. О. Масіна

ЛІЗИНГОВІ ВІДНОСИНИ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Поглиблення глобальних процесів сприяють застосуванню альтернативних методів фінансування витрат на оновлення матеріальної бази підприємства. Проблеми зносу основних засобів

підприємства вимагають активних дій щодо пошуку ефективних методів для вищезазначеної проблеми. Досвід високорозвинених країн свідчить про зростаючу роль лізингових відносин. Лізинг як інвестиційний процес оновлення основних засобів забезпечує активний рух підприємницької діяльності у створенні нових підприємств. Питання вивчення проблем та перспектив розвитку лізингових відносин є особливо актуальними в сучасних умовах [1, с. 230].

Роль лізингу в економіці країни зумовлюється впливом ряду факторів, до яких відносяться наявність податкових пільг для лізингу, рівень розвитку банківської системи та фінансової сфери в цілому, галузева структура економіки і рівень зношеності основних засобів.

Вітчизняна практика діяльності підприємств свідчить про активне застосування фінансового лізингу.

Відповідно до Закону України «Про фінансовий лізинг», фінансовий лізинг – це вид цивільно-правових відносин, що виникають із договору фінансового, за яким лізингодавець зобов'язується набути у власність річ у продавця (постачальника) відповідно до встановлених лізингоодержувачем специфікацій та умов передати її у користування лізингоодержувачу на визначений строк не менше одного року за встановлену плату (лізингові платежі) [2, ст. 1].

Важливо підкреслити, що, на відміну від оренди, предметом лізингу не можуть бути земельні ділянки та інші природні об'єкти, єдині майнові комплекси підприємств та їх відокремлені структурні підрозділи (філії, цехи, дільниці).

До головних переваг лізингу слід віднести:

- фінансову безпеку, оскільки, фінансовий лізинг унеможливило нецільове використання фінансових ресурсів у порівнянні з банківським кредитуванням;

- збільшення пропозицій і асортименту товарів та послуг, за рахунок використання основних засобів, отриманих в лізинг;

- зростання попиту на засоби виробництва, що призводить до виникнення мультиплікативного ефекту і ланцюгової реакції зростання попиту на продукцію багатьох як виробничих, так і інфраструктурних галузей;

- мінімальний обсяг вкладень на інвестиційній стадії, можливість реалізації проекту від розробки технічного завдання до передачі готового об'єкта, введеного в експлуатацію [3].

Станом на 30 червня 2017 р. до переліку юридичних осіб, які мають право надавати фінансові послуги, внесено інформацію про

196 юридичних осіб – лізингодавців та до Державного реєстру фінансових установ внесено інформацію про 674 фінансові компанії, що надають послуги фінансового лізингу. Водночас за підсумками 2017 р. спостерігається зменшення кількості договорів фінансового лізингу на 24,8% (4841,0 одиниць) порівняно з відповідним періодом 2016 р. При цьому вартість договорів фінансового лізингу зменшилася на 8,6% (на 2121,5 млн. грн.) [4].

Основними перешкодами в розвитку ринку лізингових послуг в Україні, які підвищують ризикованість лізингових відносин, є нестача довгострокових коштів лізингодавців та низька платоспроможність більшості лізингоотримувачів [3].

Велике значення для подальшої активізації ринку лізингових послуг має:

- формування сприятливої нормативно-законодавчої бази;
- створення державних програм стимулювання лізингу;
- зниження вартості лізингових послуг до рівня, який би не перевищував 20% річних, для забезпечення ефективності лізингових операцій;
- підвищення платоспроможності споживачів лізингових послуг;
- розвиток інфраструктури ринку лізингу;
- розробка комплексу заходів для збільшення іноземних інвестицій під програми лізингу;
- підвищення рівня кваліфікації персоналу та обізнаності з питань лізингу серед громадян та представників малого та середнього бізнесу [5, с. 208].

В сучасних умовах лізинг стає гнучким та перспективним економічним важелем. Лізингові відносини сприяють піднесенню виробництва, залученню капіталу в важливі галузі економіки, забезпеченню реальної підтримки малому бізнесу і підприємцям-початківцям, розширенню сфери діяльності підприємств, як способів зменшення підприємницьких ризиків і можливості отримання доходу від вкладення коштів [3].

Список використаної літератури

1. Фаюра Н. Д. Сутність і значення фінансового лізингу в Україні [Текст]/ Н.Д. Фаюра, Т.В. Бондар // Збірник наукових праць ВНАУ. – 2012. – № 3(69). – С. 227-232.
2. Про фінансовий лізинг [Текст]: Закон України від 16.12.1997 // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – №16. – Ст. 68.
3. Буряник Н.О. Значення та перспективи використання фінансового лізингу в Україні [Електронний ресурс]/ Н.О. Буряник // Стратегічні

орієнтири – на крок попереду у вирі подій. Фінансовий ринок – 2017. – Режим доступу: <http://libfor.com/index.php?newsid=2943>. – Назва з екрана.

4. Підсумки діяльності фінансових компаній, ломбардів та юридичних осіб (лізингодавців) за 2017 рік [Електронний ресурс]/ Офіційний сайт НФП – Режим доступу:https://www.nfp.gov.ua/files/OgliadRinkiv/FK/FK_3%20%D0%BA%D0%B2_2017.pdf. – Назва з екрана.
5. Бутар Г.М. Розвиток ринку фінансового лізингу в Україні [Текст]/ Г.М. Бутар // Наукові праці МАУП. – 2013. – Вип. 1 (36). – С. 207–210.

О. В. Денисюк

студ. I курсу магістратури

спеціальність «Облік і оподаткування»

Науковий керівник: к.е.н., доц. Н. Л. Кусик

ПРОБЛЕМИ ВРЕГУЛЮВАННЯ ПОДАТКОВОГО І БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УКРАЇНІ

Бухгалтерський облік є одним з основних детекторів фінансового стану підприємства, і тому, це надзвичайно важливий елемент економічного життя як підприємства, так і країни в цілому. Зрозуміло, що його головне завдання полягає в тому, щоб забезпечити повну і достовірну інформацію для всіх користувачів, в тому числі: суб'єктів управління – для прийняття обґрунтованих рішень, інвесторів і кредиторів – з метою встановлення співпраці з ними, податкових органів – для нарахування відповідних податків і т.д.

Збір інформації для декларації є кропітким процесом, який вимагає спеціального обліку валового доходу та валових витрат, за винятком обліку доходів та витрат підприємства. Нормальне надання інформації може бути гарантоване лише у разі високого попиту на фінансову звітність. Для цього потрібно встановити прямий зв'язок між даними бухгалтерського обліку та сумою оподаткування, відповідно до податкового законодавства. У той же час, податкова політика держави може бути достатньо гнучкою та змінюватись залежно від характеру змін економічних процесів. Тому, в Україні необхідно створити систему постійного вдосконалення компетентностей бухгалтерського персоналу, що відповідає міжнародним вимогам, а саме стандартам освіти Міжнародної федерації бухгалтерів. Мета такої системи – кваліфікація професійного бухгалтера, як загально прийнято в міжнародній практиці, повинна відповідати європейському рівню.